

PRIJEMNI ŠTAMBILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primitljeno: 29.09.2022., 08:25:14 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica	
034-03/22-01/24	376-08/HP	
Uredžbeni broj:	Prilozi	Vrijednost:
437-22-03	1	

d3080215

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Uredni broj: UsII-95/22-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja protiv rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe na sjednici vijeća održanoj 15. rujna 2022. godine.

p r e s u d i o j e

- I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenjem rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/22-04/03, urbroj: 376-05-3-22-11 od 12. travnja 2022. godine, kao i zahtjev za naknadu troška upravnog spora.
- II Nalaže se tužitelju naknaditi zainteresiranoj osobi trošak upravnog spora u ukupnom iznosu od 3.125,00 kn/414.76 eura.
- III Ova presuda će se objaviti u "Narodnim novinama".

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, pod točkom I. izreke, utvrđuje se da je TD infrastrukturni operator koji ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (EKI) i elektroničke komunikacijske vodove (EKV) u zoni obuhvata projekta "Izgradnja vodno-komunalne infrastrukture aglomeracije izgradnja uređaja za pročišćivanje otpadnih voda i podmorskog ispusta". Pod točkom II. utvrđuje se da trgovačko društvo (dalje: tužitelj) ne posjeduje uporabnu dozvolu za svoju elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (EKI) i za elektroničke komunikacijske vodove (EKV) izgrađene u zoni obuhvata navedenog projekta. Pod točkom III. izreke utvrđuje se da je tužitelj u obvezi snositi sve troškove koje je investitor imao radi zaštite ili izmještaja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (EKI) i za elektroničke komunikacijske vodove (EKV) tužitelja u zoni obuhvata navedenog projekta. Pod točkom IV. izreke nalaže se tužitelju u roku od 8 dana od zaprimanja tog rješenja podmiriti investitoru troškove zaštite ili izmještanja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme i to sve prema troškovniku koji je sastavni dio tog rješenja. Naposljetku, tužitelj je upozoren da u

slučaju neizvršenja obveze iz tog rješenja odgovornoj osobi stranke bit će izrečena novčana kazna u iznosu od 100.000,00 kn, a u slučaju daljnjeg neizvršenja obveze bit će izrečena novčana kazna u dvostrukom iznosu.

2. Tužitelj je protiv citiranog rješenja tuženika podnio tužbu ističući da je osporeno rješenje donijelo nenadležno tijelo s obzirom da tuženik u istom kao temelj donošenja navodi članak 12. stavak 1. te članak 26. stavak 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama (dalje: ZEK), te članka 6. stavak 5. Pravilnika o načinu i uvjetima određivanja zone elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme, zaštitne zone i radijskog koridora te obveze investitora radova ili građevine, kao i odredbe članka 96. ZUP-a. Ističe da je ovdje investitor podnio tuženiku zahtjev protiv tužitelja radi utvrđenja tko je ovlašten snositi trošak zaštite/izmještanja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (dalje: EKI) u zoni navedenog projekta. Smatra da niti jednom odredbom ZEK-a niti Pravilnika nije propisana ovlast tuženika na utvrđivanje tko je ovlašten snositi trošak zaštite/izmještanja te da je jedina odredba vezana za predmetne odnose koja propisuje ovlast tuženika članak 6. stavak 6. Pravilnika, kojeg citira, a koja se odnosi na specifičan slučaj posredovanja tuženika kad se investitor i infrastrukturni operator ne mogu usuglasiti oko odabira tehničkog rješenja zaštite, a ne za slučaj utvrđivanja tko je ovlašten snositi trošak. Ukazuje i na nezakonitost točke V. osporenog rješenja – izricanje opomene o novčanoj kazni, smatrajući da je tuženik, iako nenadležan, postupio protivno članku 137. ZUP-a te članku 142. ZUP-a. Smatra da je tuženik bio dužan postupiti po članku 133., 139. i 142. ZUP-a. Predlaže usvojiti tužbu, poništiti osporeno rješenje i naložiti tuženiku naknaditi tužitelju prouzročene troškove spora (koje nije specificirao).

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je osporeno rješenje doneseno u postupku utvrđivanja tko je obvezan snositi trošak zaštite/izmještanja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (dalje: EKI) koja se nalazi u zoni projekta "Izgradnja vodno-komunalne infrastrukture aglomeracije" (dalje: Projekt) u skladu s člankom 26. stavak 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK) te članak 6. stavak 5. Pravilnika o načinu i uvjetima određivanja zone elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme, zaštitne zone i radijskog koridora te obveze investitora radova ili građevine ("Narodne novine", broj: 75/13., dalje: Pravilnik). Kao prvo, tuženik ističe da je tužitelj već podnosio tužbe u slučajevima iste činjenične ili pravne osnove, u kojim sporovima su tužbeni zahtjevi odbijeni, pozivajući se pritom na presude ovog Suda, poslovni broj: UsII-299/20-6 i UsII-379/18-5. Tuženik citira odredbe članka 12. stavak 1. točka 5. i 6. te članak 3., 25. stavak 1. ZEK-a, napominjući da upravo iz odredbe članka 25. stavak 1. proizlazi da je infrastrukturni operator obvezan osigurati kvalitetno i neprekinuto pružanje usluga krajnjim korisnicima, za cijelo vrijeme izvođenja predmetnih radova, odnosno izmicanja i zaštite elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme u zoni zahvata. U samom sporu treba ne samo riješiti sporna pitanja između stranaka, već i poduzimati sve primjerene mjere, primjenjujući načela objektivnosti, transparentnosti kako bi se ostvarila regulatorna načela i ciljevi utvrđeni u stavku 3., 4. i 5. članka 5. Zakona (UsII-332/21-6). Ističe da je točkom 5. osporenog rješenja određeno da u slučaju da tužitelj ne izvrši obveze iz osporenog rješenja, odgovornoj osobi zapriječeno izreći novčanu kaznu u iznosu od 100.000,00 kn, a u slučaju daljnjeg neizvršenja obveze bit će izrečena nova novčana kazna u dvostrukom iznosu. Tuženik napominje kako je

razvidno da osporavanim rješenjem nije postupao sukladno članku 137. ZUP-a niti je donio rješenje o izvršenju novčane obveze kako to propisuje predmetni članak. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja.

4. Zainteresirana osoba u svom odgovoru na tužbu u cijelosti osporava osnovanost tužbe obzirom da je osporeno rješenje tuženik donio u skladu s odredbom članka 26. stavak 4. ZEK-a te članka 6. stavak 5. i stavka 6. Pravilnika koje citira. Smatra da iz citiranih odredbi Zakona i Pravilnika jasno proizlazi da tužitelj kao infrastrukturni operator u situaciji kao što je ova, kada tužitelj nema uporabnu dozvolu, sve troškove zaštite izmještanja EKI/EKV snosi upravo on, kao i da se postupak mora voditi pred tuženikom kao regulatornim tijelom, pa je slijedom toga upravo jedino tuženik nadležan za donošenje osporavanog rješenja. Poziva se i na odredbu članka 12. stavak 1. točka 6. ZEK-a dok se tužitelj pogrešno poziva na odredbu članka 137. ZUP-a. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troška sastava tužbe u iznosu od 2.500,00 kn uz pripadajući PDV od 625,00 kn ili ukupno 3.125,00 kn.

5. U skladu s odredbom članka 6. ZUS-a odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju koji se o istom nije posebno očitovao.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Iz podataka spisa predmeta posebice osporenog rješenja tuženika proizlazi da je isto doneseno pozivom na odredbu članka 5., 12. stavak 1. i članka 26. stavak 4. ZEK-a. Naime, proizlazi da je tuženik dana 7. ožujka 2022. godine zaprimio zahtjev investitora ovdje zainteresirane osobe radi utvrđivanja tko je obvezan snositi trošak zaštite i/ili izmještanja EKI i EKV koja se nalazi u zoni obuhvata projekta "Izgradnja vodno-komunalne infrastrukture aglomeracije izgradnja uređaja za pročišćavanje otpadnih voda i podmorskog ispusta (dalje: Projekt), protiv operatora a sve sukladno odredbi članka 26. stavak 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK) te članka 6. stavak 5. Pravilnika o načinu i uvjetima određivanja zone elektroničke komunikacijske infrastrukture povezane opreme zaštitne zone i radijskog koridora te obveze investitora radova i građevine ("Narodne novine", broj 75/13., dalje: Pravilnik). Podnesenom zahtjevu tuženik je pozvao tužitelja očitovati se te dostaviti uporabnu dozvolu i cjelokupnu prateću dokumentaciju za svoju izgrađenu EKI i EKV u zoni zahvata navedenog projekta. Dana 18. ožujka 2022. godine tužitelj se očitovao da ne posjeduje uporabnu dozvolu za navedenu EKI izgrađenu u obuhvatu zahvata navedenog Projekta.

8. Odredbom članka 26. stavak 4. ZEK-a te članka 6. Pravilnika, infrastrukturni operator je u obvezi snositi trošak zaštite ili premještanja EKI-a ukoliko ista nije izgrađena u skladu sa ZEK-om i posebnim propisima, odnosno ukoliko za istu EKI ne posjeduje uporabnu dozvolu.

9. Dakle, citiranom zakonskom odredbom se izričito propisuje tko je i pod kojim uvjetima dužan snositi trošak zaštite ili premještanja EKI. Treba reći da je odredbom stavka 9. članka 6. Pravilnika, propisano da je infrastrukturni operator obvezan u slučaju potrebe izmicanja ili zaštite postojeće EKI, u odgovoru na zahtjev investitora priložiti uporabnu dozvolu za predmetnu EKI, ako je ista izdana.

10. S obzirom da iz priložene dokumentacije spisa predmeta neprijeporno proizlazi, a što tužitelj tužbenim navodima ne spori, da nije dostavio uporabnu dozvolu to je pravilan zaključak tuženika da je u smislu citiranih odredbi mjerodavnog prava, tužitelj u ovom slučaju kao infrastrukturni operator, obvezan osigurati zaštitu ili izmještanje svoje EKI u zoni zahvata projekta, i to o svom trošku.

11. Sud ocjenjuje da je tuženik u obrazloženju osporenog rješenja dao opširno i iscrpno obrazloženje u vezi svih razloga zbog kojih je u ovom slučaju nužno zaštititi ili izmjestiti EKI u zoni zahvata navedenog projekta, što tužitelj tužbenim prigovorima nije doveo u sumnju.

12. Neosnovan je prigovor tužitelja da tuženik ne bi bio nadležan za donošenje osporenog rješenja upravo iz naprijed navedenih razloga i pozivom na odredbu članka 26. stavak 4. Zakona, ali isto tako treba reći da je po tužbama tužitelja u navedenim sporovima sud već odlučivao o sličnim prigovorima (UsII-299/20 ili UsII-379/18), pa prigovor tužitelja ne stoji.

13. U konkretnom slučaju je neprijeporno utvrđeno da je već postojeću od strane tužitelja EKI nužno izmjestiti i zaštititi te da je tužitelj infrastrukturni operator, da tužitelj nema uporabnu dozvolu za navedenu EKI na području predmetnog projekta, slijedom čega je na temelju pravilno utvrđenih bitnih činjenica, tuženik pravilnom primjenom citiranih naprijed odredbi zakona, utvrdio relevantno činjenično stanje, naložio tužitelju snositi sve troškove koje je investitor imao radi zaštite ili izmještanja EKI u vlasništvu tužitelja u zoni navedenog projekta ujedno naložio i pravovremeno izvršenje naložene obveze uz prijetnju izricanja novčane kazne odgovornoj osobi tužitelja.

14. Ovaj Sud nalazi neosnovanim tužbene navode tužitelja s obzirom da isti nisu odlučni za drugačije rješenje ove predmetne upravne stvari pa je stoga na temelju odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a odlučio kao pod točkom 1. izreke na temelju odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a. Pod točkom 2. izreke tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadom troškova prouzročenih podnošenjem tužbe odnosno pokretanjem spora budući da nije uspio u sporu na temelju odredbe članka 79. stavak 4. ZUS-a, dok je pod točkom 3. izreke zainteresiranoj osobi priznat zatraženi trošak odgovora na tužbu i to za sastav odgovora na tužbu 2.500,00 kn uz pripadajući PDV od 25% ili 625,00 kn, odnosno ukupno 3.125,00 kn /414.76 eura (fiksni tečaj eura 7.534,50).

15. Odluka o objavi presude (točka 4. izreke) utemeljena je na odredbi članka 14. stavak 8. ZEK-a.

U Zagrebu, 15. rujna 2022.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić

Dokument je elektronički potpisan:
Mirjana Čačić

Vrijeme potpisivanja:
27-09-2022
12:06:05

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=IOC1156415448522D3133063133333630303638
OU=Signature
S=Čačić
G=Mirjana
CN=Mirjana Čačić